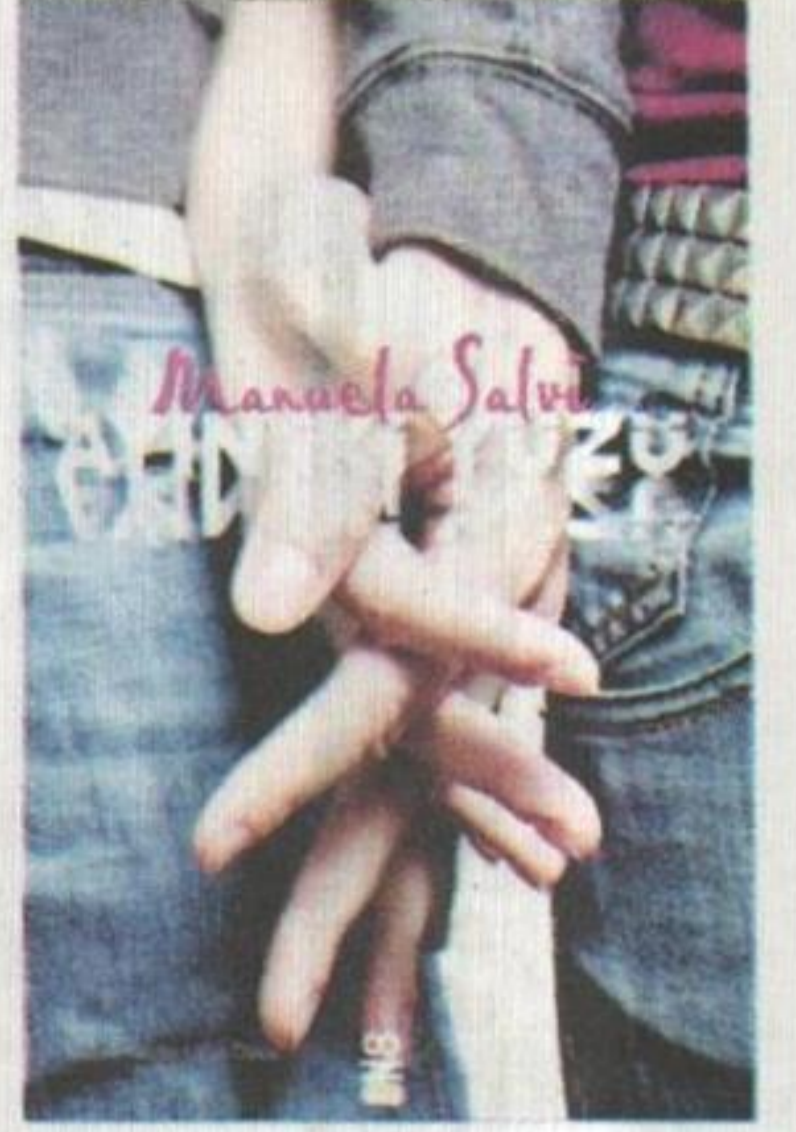


Ayın karanlık yüzünde yürümek



AYIN İKİ YÜZÜ

Yazar:

Manuela Salvi

Çeviri:

Nilüfer Uğur Dalay

Yayınevi:

ON8, 2015

“Ayın İki Yüzü” en başta gençlerin diline olan yakınlığıyla öne çıkıyor. Büyük büyük lafların edilmediği, gençlerin kendi dilleriyle konuştuğu rahat bir anlatım. Bir yandan da roman, küçük gerilimlerle ve romanslarla okuyucuyu devamlı ayakta tutuyor

KÜLTİĞİN KAĞAN AKBULUT

İtalya deyince hemen belli imgeler, motifler üşüşür aklımıza. Yüzlerce yıllık sanat geleneği, rönesans, tarihi binalar, ülkenin 20. yüzyılda yaşadığı faşizm günleri, yakın zamanda Berlusconi ve tabii ki mafya. İtalyan sinemasında, edebiyatında, hatta yer yer çağdaş sanat yapıtlarında bu imgeleri motif olarak görüyoruz. İtalyan yazar Manuela Salvi'nin kaleme aldığı “Ayın İki Yüzü” de bu motiflerle örülmüş bir gençlik romanı.

Bianca babasıyla yeni bir şehre taşınır. Yargıç olan babası, bir mafyanın izini sürmek üzere atanmıştır. Yakın zamanda kaybettiği ağabeyi Daniele'in acısını halen içinde taşıyan Bianca, ona mektuplar yazmaktadır. Annesi ise Daniele'in acısı nedeniyle depresyona girmiş ve ailesiyle bağını koparmıştır. Sanat lisesinde okuyan Bianca ailevi sorunlarının yanında bir de, yeni bir okula geçmenin ve yeni insanlarla tanışmanın sıkıntılarını da yaşamaktadır. Kimseyle tanışmak, konuşmak istemezken yeni arkadaşlar edinir ve bunlardan biri de Manuel'dir. Kendisi gibi okula yeni gelmiş ve geçmişi gizemli olan Manuel, yavaş yavaş Bianca'nın ilgisini çekmeye başlamaktadır. Fakat zamanla öğreniriz ki, Manuel'in geçmişi kirlidir.

Büyüme, çocukluktan yetişkinliğe geçmek insan hayatının en zorlu dönemlerinden biri, belki de birincisi. Hayatta karşılaşılan birçok zorlu dönem var belki, ancak yetişkinliğe geçmek, hayatın zorluklarıyla karşılaşılan ilk dönem olması sebebiyle birçok kişi için en buhranlı dönem sayılabilir. “Bugün artık bir yetişkinim. Dört yıl önce, senin sıranın geldiği zamanı hatırlıyorum. Arkadaşlarınla seyahate çıkmıştın ve ben de senin istediğin zaman çıkabilme, benim



çıkamama halime sinirlenmiştim. Oysa şimdi, büyüdüğümü düşündükçe panik oluyorum. Önümde sağlam kapıların uzandığı bir koridorun başında duruyormuşum gibi geliyor. Her birinin ardında bir olanak olduğu kadar, yanlış yapma riski de var gibi. Küçükken birileri senin yerine o kapıları açıyor ve her şey çok kolay gözüküyordu. İş başa düştüğünde, çok korkutucu. Her eylemin bir sonucu var, şimdi ve gelecekte, hem senin hem de sevdiğin için.” Bianca, ağabeyi Daniele'e yazdığı mektuplardan birinde büyümeyi bu sözlerle açıklıyor. Roman boyunca Bianca'nın aldığı kararlar onu hep bilmediği noktalara sürükler, ama bu kararları da almanın,

yetişkin olmanın vakti gelmiştir.

“Ayın İki Yüzü”, İtalyan sanatına dair motifleri ustaca kullanıyor. Karakterlerin sanat okulunda okumaları, proje olarak tarihi binaları incelemeleri, Manuel'in mafyatik bağları ve Bianca'nın babasının bu mafyayla mücadelesi gibi motifler romanın İtalya'ya özgü taraflarını güçlendiriyor. Karakterlerimizin hayatında sanat önemli bir yer tutar. Manuel hayatındaki dönüşüm kararını sanat sayesinde vermiştir. “Geçen sene, tutuklu çocuklarla sahnelediğimiz o gösteriden sonra, Londra'daki bütün müzeleri gezmeye karar vermişim. Ulusal Portre Galerisi'nde o kızla, fotoğrafını gördüğün kızla karşılaştım.

Ona aşık oldum.” Manuel'e göre bu dünyada sanatın dışında ne korkunç değildir ki? Bianca ve Manuel için sanat, kendilerini bulmanın ve dünyaya karşı ifade etmenin aracıdır.

“Ayın İki Yüzü”, aynı zamanda değişimin romanı. Ayın karanlık ve aydınlıktan oluşan iki yüzü arasında dolanan ve nereye gideceğini, hangi tarafı seçeceğini bilemeyen, karar verse de yaşadığı koşullar nedeniyle istediği tarafı seçemeyen gençlerin romanı. Manuel, “Birkaç yıl öncesine kadar, doğduğum günden beri bana öğretilenlerin, hayattaki en önemli şeyler olduğunu düşünüyordum” der Bianca'ya. Ancak onun dünyasında değişim o kadar kolay değildir. Kendi hayatına kavuşabilmek, kendi seçimlerini yapabilmek için ustaca planlar yapmak zorundadır ki romanın sonlarına doğru yapar da.

“Ayın İki Yüzü” en başta gençlerin diline olan yakınlığıyla öne çıkıyor. Büyük büyük lafların edilmediği, gençlerin kendi dilleriyle konuştuğu rahat bir anlatım. Bir yandan da roman, küçük gerilimlerle ve romanslarla okuyucuyu devamlı ayakta tutuyor. Kitabın okuyucuyu çeken diğer bir yanı da olay örgüsünün, gerilimlerin adım adım kurulması ve gizemlerin art arda açılarak ilerliyor olması. Yazar Manuela Salvi sinemasal betimlemelerle romanın görsel evrenini de güçlendiriyor. Nilüfer Uğur Dalay'ın İtalyanca aslından yaptığı özenli çeviri de kitabın içine girmemizi kolaylaştırıyor.

“Ayın karanlık yüzü çok soğuk. Tam alıştım dediğin anda, ne kadar uzak, ne kadar aldatıcı olsa da, güneş ışığının eksikliğini hissederken yakaluyorsun kendini. Karanlıkta boğularak ölmek için, bir yolun olması gerektiğini düşünürken buluyorsun kendini.” Bianca ve Manuel, İtalyan mafyasından ve mafyayı dize getirmeye çalışan kolluk kuvvetleri arasında sıkışır kalırlar, tek çareleri de diğer yolu bulmaktır.